Recensie: Pinokkio ****1/2

DE Studio Antwerpen
dinsdag 15 april 2025

foto © Jordi Coppers

Recensie:
Wat een lenigheid! Wat een dynamisme! Wat een energie! Wat een heerlijke gezichtsexpressie! Maar bovenal: wat een fysieke voorstelling zet Jef Hellemans alweer neer met een subliem Pinokkio waarin ie de hoofdrol voor zijn rekening neemt en samen met Colette Goossens, Lieselot Siddiki en Elias Degruyter op de bé¼hne staat. Elias speelt Pinokkio's vriend. Een vriend dat is iemand waar je tegen praat, waar je aan denkt en met wiens grapjes je lacht, krijgen we mee. Later zien we ook dat 'een vriend', of althans toch deze hem weet te verleiden om met hem naar een eiland te gaan waar je geen honger voelt. Samen met Colette Goossens speelt ie ook een op geld belust personage. Hoewel Pinokkio meegekregen heeft dat je van niets niets kan maken, wordt ie overtuigd om te beleggen door die twee. Zij stellen namelijk dat je wel degelijk van niets iets kan maken. Pinokkio belooft hen een deel van de winst te geven, maar blijft gewoon berooid achter. Interessant is dat Colette ook de rol van de fee speelt zodat ze zowel goed als kwaad mag neerzetten. Lieselot zet dan weer op straffe wijze Pinokkio's vader en inhalige poppentheaterbaas neer. De jongen moet kiezen: ofwel werken en presteren voor hem of zijn boontjes zelf zien te doppen.

Wat deze lezing van Pinokkio zo sterkt maakt, is dat die in het Italiaans gespeeld wordt zodat die aan authenticiteit wint en dat op een geel speelvlak met een al even gele backdrop. Daarop wordt de vertaling in het Engels ook geprojecteerd. Deze voorstelling is zowel licht als donker, bevat uiteraard behoorlijk wat levenslessen, dat jongens die niet luisteren in ezels zullen veranderen, horen we het hoofdpersonage bijvoorbeeld meekrijgen, dat ie niet mag liegen, bedriegen, stelen, trouw moet blijven aan zichzelf, maar ook moet durven loslaten, ontsnappen uit zijn doordeweeks bestaan, de vrijheid opzoeken en voor zichzelf kiezen zodat ie zichzelf kan ontdekken.
Pinokkio is dus een coming of age-verhaal, waarin ie geconfronteerd wordt met leren bewegen, omgaan met honger, een tekort aan iets, emoties zoals blijdschap, vele andere zoals liefde ontdekken, om uiteindelijk in een experimentele fase (puberteit) te komen waarin ie in de val trapt en in zaken gelooft die te mooi zijn om waar te zijn. In die experimentele fase excelleert Hellemans qua beweging en expressie. Zeker wanneer ie begeleid wordt door geluidjes uit de game-industrie. Het tempo dat ie daarbij aanhoudt, is gewoon verbluffend waarbij ie bijzonder geloofwaardig zijn personage neerzet dat voor het eerst in een roes terechtkomt.
Pinokkio zien we voor de keuze staan om vast te roesten in een gezelschap of als freelancer zijn eigen weg te bewandelen. Jonas Baeke en Jef Hellemans die instonden voor het concept, die eerste tekende trouwens

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

voor de regie en de tekst, kiezen voor visuele herhaling. Zo zien we Jef vier keer vanuit dezelfde positie, op zijn middel liggend links vooraan starten alsof er een nieuwe dag aanbreekt of een nieuwe scène. Vanuit die positie zien we hem met de linkervoet naar boven tegelijkertijd met zijn hoofd naar links gaan zodat ie in zijn bewegingen al meteen op een marionet lijkt waarbij alle ledematen afzonderlijk in beweging kunnen gebracht worden dan wel stokstijf zoals zijn rechterarm blijven staan. Het geheel oogt dan al bijzonder indrukwekkend en een tikkeltje surrealistisch, reden waarom enkele toeschouwers om enkele gekke beelden moeten lachen.
Gebogen als een kommetje zien we hem op zijn rug liggen waarop ie vervolgens begint te rollen. In de choreografie zien we Hellemans trouwens niet alleen laag bewegen, ook springt ie op handen en voeten in het rond, als een dier, zien we hem op beide voeten rondwandelen in een cirkel, of van blijdschap opspringen. Het repetitieve van de starthandeling kan je ook zien als een pop of een game als je wil, die telkens aan- of uitgezet wordt. Een lange stok wordt de neus van Pinokkio wanneer ie gelogen heeft. Jef zien we hem tegen de grond houden wat pijnlijk is voor het personage dat ook daarmee voor het eerst geconfronteerd wordt. Uiteindelijk zal ie die stok tegen de balustrade van de tribune van DeStudio proberen kapotslaan…
Deze Pinokkio is kortom een bijzonder straffe, dynamische, energierijke en bovenal fysieke voorstelling die het tijdloze verhaal enkele zeer gesmaakte hedendaagse updates bezorgt.
< Bert Hertogs >
Credits
concept Jonas Baeke & Jef Hellemans tekst & regie Jonas Baeke spel Jef Hellemans, Colette Goossens, Lieselot Siddiki & Elias Degruyter geluid Margy Regniers & Jonas Baeke kostuums Lucie Plasschaert & Louis Verlinde boventitels Lotte De Keyzer coaching Joachim Robbrecht & Jan Steen

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.